

༄༅། །ཟབ་གསང་མཁའ་འགྲུའི་སྒྲིང་ཐིག་གི་སྡོན་འགྲུའི་ངག་འདོན་བྱང་
འདུག་ལམ་གྱི་ཤིང་རྟ་ཞེས་བྱ་བ་བཞུགས་སོ། །

A Chariot on the Path to the Union of the Two

A Recitation of the Preliminaries to the Profound and Secret
Heart Essence of the Dākinīs

བདུད་འཛོམས་རིན་པོ་ཆེ་འཛིགས་བྲལ་ཡེ་ཤེས་རྗེ།

Düdjom Rinpoche Jikdral Yeshé Dorjé

Translated by Eva Natanya

Translation © 2020 Eva Natanya. All Rights Reserved.
Not to be copied, reproduced, or distributed by any means.

ཨོཾ། །ཨོྲཱ་ཤྲི། རབ་འབྲུམས་རྒྱལ་ཀུན་མཁུན་བཅེ་རུས་པའི་གཞུགས། །
 རིགས་བརྒྱའི་བྱུང་བདག་རྩོམ་ཅན་འཁོར་ལོ་མགོན། །དཔལ་ལྷན་སྒྲམ་སངས་རྒྱས་
 པདྨའི་ཞབས། །སྤྱི་བོའི་རྒྱན་དུ་བསྟེན་ནོ་བྱིན་གྱིས་སྦྲོབས། །བྱུང་འཇུག་སྐྱབ་པའི་གོ་
 སར་བདེ་སྦྱར་དུ། །དགྱི་བའི་ལམ་བཟང་ཟབ་གཏེར་སྡོན་འགྲོའི་བྲིགས། །རྣམ་
 གསལ་འཇུག་བདེའི་ཤིང་རྩ་འདིར་འབྲེན་གྱི། །སྐལ་པར་ལྷན་རྣམས་སྦྱོ་བས་དེང་ལུགས་
 འཁོག་། །དེ་ཡང་གང་ཞིག་ཟབ་ལམ་གྱི་སྐལ་བ་དང་ལྷན་ཅིང་ཚོ་འདིར་བྱུང་འཇུག་སྐྱབ་པའི་གོ་འཕང་
 མངོན་དུ་བྱེད་པར་འདོད་པའི་དགོ་བའི་ལས་འཕྲོ་སང་བ་ །འོ། །རྣམས་ཐོག་མ་ཉིད་ནས་ལམ་འདི་ཁོ་ན་ལ་
 བཞུགས་དུ་བཅོམ་པར་བྱ་སྟེ། དེའི་ཚུལ་ལ་གཉིས། རྒྱུད་སྦྲོད་རུང་དུ་བྱེད་པ་ཐུན་སྦྱིའི་སྡོན་འགྲོ་དང་།
 རིམ་གཉིས་རྣལ་འབྱོར་གྱི་བྲག་སྦྲོས་གྱི་སྡོན་འགྲོའོ། དང་པོ་ནི། བདེ་བའི་སྦྱོར་ལ་འཁོད་དེ་ལུས་
 གནད་བྲང་པོར་བསྐང་། དུག་གསུམ་གྱི་རྒྱུད་རོ་བསལ། ཤེས་པ་རྣལ་དུ་ཕབ་སྟེ་རང་བབ་གྱི་བསམ་
 གཏན་ལ་སྦྱོ་ཡོངས་སུ་སྤོགས་པས། ཅུ་བའི་སྒྲམ་སངས་རྒྱས་ཀུན་འདུས་གྱི་བདག་ཉིད་ཆེན་པོ་རྗེས་སུ་
 བྲན་པའི་ཡིད་མངོན་པར་བསྐྱལ་ཏེ། རང་མདུན་ནམ་མཁའ་འཇའ་འོད་ཐིག་ལའི་གྲོང་། །
 རིན་ཆེན་སང་བྲི་བརྒྱ་ཉི་ལྔའི་སྟེང་། །བཀའ་རྩོམ་མཚུངས་མེད་ཅུ་བའི་སྒྲམ་མ་ནི། །རྣམ་
 པ་ཨོྲཱ་ཤྲི་མཚོ་ །འོ། །སྐྱེས་དྲེ་རྗེ་འཆང་། །མཐིང་གསལ་དྲེ་རྗེ་དྲིལ་འཛིན་ལོངས་སྐྱུའི་
 ཆས། །རང་འོད་བདེ་ཆེན་ཡུམ་དང་མཉམ་པར་སྦྱོར། །དབྱེས་འཇུག་ཡེ་ཤེས་འོད་
 ཟེར་སྦྱོ་བའི་སྐྱུ། །རབ་འབྲུམས་སྐྱབས་ཀུན་འདུས་པའི་རོ་བོར་བཞུགས། །

[2] Oṃ svasti. O, you who are the knowledge, love, and power of infinite jinas taken form: pervasive lord of the hundred families, kind master of maṇḍalas, glorious guru, Buddha Padmasambhava, with reverence I take your feet to be the crowning jewel upon my head; please bless me.

Here I have arranged the preliminaries to the profound treasure, the fine path that leads to the state of the four kāyas, the union of the two—swiftly and with ease.

All those of you with the spiritual fortune to have been guided to this chariot that conducts you to enlightenment with ease: Get in, today, with joy!

Thus anyone who has the spiritual fortune to follow this fine path, and in whom the virtuous karmic momentum has awakened that makes one yearn to manifest the state of the four kāyas—the union of the two—within this very lifetime, [3] should from the very start strive assiduously to practice this path alone. There are two ways to do this: the general preliminary for each session, which makes one's mindstream into a suitable vessel, and the preliminaries that are a subset of the yogas of the two stages [of generation and completion].

Here is the first. Sit upon a comfortable cushion and straighten the crucial points of your body. Clear the stale winds associated with the three poisons. Settle your consciousness in its natural state and thus, by orienting your entire being toward a naturally settled concentration, bring forth the state of mind that recalls your root guru, that great being who encompasses all the buddhas.

In the space before me is an orb of rainbow light.
Within its expanse is a jeweled throne supported by lions,
with cushions of a lotus, sun, and moon.

Upon these is seated my root guru of unmatched kindness.
In appearance he is the Lake-Born Vajradhara of Oḍḍiyāna, [4]
deep blue in color, holding a vajra and bell,
with all the ornaments of a sambhogakāya.

He is joined with his own light, the Lady of Great Bliss;
they smile in rapture, their holy bodies emanating
the light of primordial consciousness.
In their essential nature, they dwell as the encompassment
of all the infinite sources of refuge.

ཞེས་གྲུ་མ་གསལ་བཟུང་ལ་མོས་གུས་གདུང་ལྷགས་དྲག་པོས།   གྲུ་མ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས་སོ།
 གྲུ་མ་ཀུན་ཁྱབ་ཚོས་གྱི་སྐུ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས།   མ་རིག་ལུན་པ་སེལ་བར་བྱིན་གྱིས་
 རྫོབས།   གྲུ་མ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས་སོ།   གྲུ་མ་ཡོངས་སྤྱོད་རྫོགས་པའི་སྐུ་ལ་
 གསོལ་བ་འདེབས།   རོད་གསལ་ཁོངས་ནས་འཆར་བར་བྱིན་གྱིས་རྫོབས།   གྲུ་མ་
 ལ་གསོལ་བ་འདེབས་སོ།   གྲུ་མ་ཐུགས་རྗེ་སྐུ་ལ་པའི་སྐུ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས།
 རྟོགས་པ་ནམ་མཁའ་དང་མཉམ་པར་བྱིན་གྱིས་རྫོབས།   གྲུ་མ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས་སོ།
 གྲུ་མ་སངས་རྒྱས་རིན་པོ་ཆེ་ལ་གསོལ་བ་འདེབས།   དོན་གཉིས་ལྷན་གྱིས་འགྲུབ་པར་
 བྱིན་གྱིས་རྫོབས།   ཞེས་གསོལ་བ་དྲག་ཏུ་བཟུང་བས།   མོས་གུས་སྤོབས་གྱིས་གྲུ་མའི་
 ཐུགས་རྒྱུད་བསྐྱུལ།   །དབྱེས་པས་མི་བཟོད་བདེ་བའི་གར་དང་བཅས།   །རང་གི་སྤྱི་
 བོར་བྱིན་ཏེ་བྱང་སེམས་སྤྱིན།   །ཡེ་ཤེས་རྒྱལ་ཐབས་སྤྱི་། །སྤྱི་ལྷགས་དབང་བསྐྱུར་བས།
 །རྟོགས་གྲོལ་དུས་མཉམ་ཆེན་པོར་བྱིན་བརྒྱབས་གྱུར།   །ཅེས་བརྗོད་ཅིང་བསམ་ལ་རིག་པ་
 འཛིན་མེད་གྱི་ངང་དུ་དར་གཅིག་མཉམ་པར་བཞག་གོ   འདི་ནི་ཐུན་ཐམས་ཅད་གྱི་སྤོབས་དུ་གཅིས་ཏེ་བར་
 ཆད་ནི་ཞིང་བྱིན་རྒྱབས་སྐྱུར་དུ་འདུག་པའི་དགོས་པ་ཡོད་དོ།   །གཉིས་པ་ལ་གཉིས།   ཐུན་མོང་གོ་
 ལྷོག་རྣམ་བཞིས་རྒྱུད་གྱི་ཞིང་ས་སྤྱོད་བ་དང་།   ཐུན་མིན་ཟབ་ལམ་ལྷགས་སྤྱི་ས་བོན་གདབ་པའོ།   །

Saying this, visualize your guru and with fervent admiration and reverence say:

Dharmakāya Guru who is always and everywhere present,
Lama, please, I pray to you,
bless me to clear away the darkness of ignorance.

Sambhogakāya Guru who has all that is good, Lama, please, I pray to you,
bless me to arise from the sphere of the clear light.

Nirmāṇakāya Guru who emanates compassion, Lama, please, I pray to you,
bless me with realizations vast as the sky.

Guru Buddha Rinpoché,
Lama, please, I pray to you,
bless me to actualize, spontaneously, the benefit of myself and others.

Thus, make fierce supplication. Then:

The force of admiration and reverence
arouses the mindstream of my guru
and, dancing with the delight of unbearable bliss,
he comes to the crown of my head.

With a cloud of bodhicitta he grants
the empowerment of primordial consciousness
in the manner of anointing a king,
[5] so that I am greatly blessed with
realization and liberation all at once.

Once you have said this and contemplated its meaning, remain in meditative
equipoise for a little while, resting in the nature of awareness, without grasping.

It is very important that you do this before every session, for it pacifies obstacles and
brings blessings swiftly.

For the second type of preliminaries, there are two steps: (1) tilling the field of one's
mindstream through the four revolutions in outlook, which are held in common with
other paths, and (2) the uncommon preliminaries, which plant seeds for the profound
path in five parts.

དང་པོ་ནི། འདི་ལྟར་དལ་འབྱོར་གྱི་མི་ལུས་ནི་ཤིན་ཏུ་ཆེད་པར་དཀའ་ཞིང་། ཆེད་པ་འདི་འང་མི་ཉལ་
 པར་ལྟར་དུ་འཆི་བའི་དབང་དུ་འགྱུར། ཤིན་ཏུ་ཆེད་པར་ལས་འབའ་ཞིག་གི་རྗེས་སུ་
 འབྲང་སྟེ་འཁོར་བར་འདུ་བྱེད། འཁོར་བ་གང་དུ་སྐྱེས་ཀྱང་སྐྱུག་བསྐྱེད་འོན་ལས་མ་འདས་པས།
 ད་ལྟོ་འཁོར་བ་སྐྱུག་བསྐྱེད་གྱི་རྒྱུ་མཚོ་ཆེན་པོ་འདི་ལས་ཅི་ནས་ཀྱང་ཐར་བ་ཞིག་གྲ། དེའི་ཆེད་དུ་དམ་
 པའི་ཚོས་རྣམ་པར་དག་པ་ཞིག་ད་ལྟ་ཉིད་ནས་བསྐྱུབ་པར་བགྱིའོ་སྟེ་མ་པ་དང་། དེ་ལྟར་བསྐྱུབ་ལུས་
 པའང་སྐྱ་མ་རིན་པོ་ཆེ་མཁྱེན་སྟེ་མ་པའི་དད་པ་དང་དེས་འབྱུང་གི་ལྷགས་ཐུག་ཏུ་བསྐྱེད་དེ། ར་མོཾ།
 དུས་གསུམ་རྒྱལ་དང་རྒྱལ་སྐུས་ཐམས་ཅད་ཀྱིཾ། སྤྱི་བཟུགས་མཁྱེན་བཅེ་རུས་པའི་
 བདག་ཉིད་དཔལ་ཾ། གཏུན་གྱི་སྐྱབས་གཅིག་ཅིན་ཅན་སྐྱ་མ་རྗེཾ། མི་འབྲལ་སྤྱི་
 གཅུག་བདེ་ཆེན་འཁོར་ལོར་བཞུགས་ཾ། གསོལ་བ་འདེབས་སོ་སྐྱ་མ་རིན་པོ་ཆེཾ།
 གྱིན་གྱིས་རྫོབས་༼༦༽ ཤིག་བཀའ་ཅིན་མཚུངས་མེད་རྗེཾ། དལ་འབྱོར་འདི་ནི་ཤིན་ཏུ་
 ཆེད་པར་དཀའ་ཾ། མི་ལུས་དོན་ལྡན་སྤྱིང་པོ་ལོན་པ་ཞིག་ཾ། གསོལ་བ་འདེབས་སོ་སྐྱ་
 མ་རིན་པོ་ཆེཾ། གྱིན་གྱིས་རྫོབས་ཤིག་བཀའ་ཅིན་མཚུངས་མེད་རྗེཾ། ཚོ་འདིའི་སྤྱང་
 བ་མི་ལམ་གནས་སྐྱབས་ཙམ་ཾ། མི་ཉལ་འཆི་བ་སྤྱིང་ནས་ཐུན་པ་ཞིག་ཾ། གསོལ་བ་
 འདེབས་སོ་སྐྱ་མ་རིན་པོ་ཆེཾ། གྱིན་གྱིས་རྫོབས་ཤིག་བཀའ་ཅིན་མཚུངས་མེད་རྗེཾ།

For the first, consider as follows: “A human body with leisure and opportunities such as this is extremely difficult to encounter; but this body I have found is impermanent, and will quickly come under the power of death. Once I have died, I will not simply turn into nothing, but will have no choice but to follow after my karma, creating more cycles of saṃsāra. Wherever I might be born in saṃsāra, I will never be able to get away from suffering. Therefore, *this* time I must be liberated from the great ocean of the sufferings of saṃsāra, no matter what it takes. For the sake of that goal, from this moment onward, I will practice a completely pure, sublime Dharma.”

Then, generating a powerful faith and a fierce spirit of emergence, think, “Precious Lama, please turn to me, so that I might be able to practice in this way.”

Then, recalling the meaning, speak the following words as many times as is appropriate:

Namo

O Lord, my lama of great kindness,
my only lasting refuge,
shining in the very nature of
perfect knowledge, love, and power,
the personified form of every buddha and
bodhisattva there ever was, is now, or is to come,
please come to the cakra of great bliss upon my crown, never, ever to leave.
I beg you, precious guru, Lord,
[6] please bless me in your unmatched kindness.

Having leisure to practice without impediment
is an opportunity extremely difficult to find.

May I make this human life meaningful
and take hold of its very essence.

I beg you, precious guru, Lord,
please bless me in your unmatched kindness.

The appearances of this life are merely an episode in a dream.

May I remember its impermanence, and recall death from my heart.

I beg you, precious guru, Lord,
please bless me in your unmatched kindness.

ཁམས་གསུམ་འཁོར་བ་སྐྱབ་བསྐྱེལ་རང་བཞིན་ལེ།   ཆགས་ཞེན་འབྲི་བ་གཏིང་ནས་
 ཚོད་པ་ཞིགལ།   གསོལ་བ་འདེབས་སོ་སླ་མ་རིན་པོ་ཆེ།   སྲིན་གྱིས་རྫོབས་ཤིག་
 བཀའ་འདྲིན་མཚུངས་མེད་རྗེ།   དག་སྲིག་ལས་གྱི་རྣམ་སྲིན་བསྐྱབ་བམེད།   སྲང་དོར་
 གནས་ལ་མཁམས་ཤིང་ཚུལ་ལྡན་ཞིགལ།   གསོལ་བ་འདེབས་སོ་སླ་མ་རིན་པོ་
 ཆེ།   སྲིན་གྱིས་རྫོབས་ཤིག་བཀའ་འདྲིན་མཚུངས་མེད་རྗེ།   ཞེས་པ་རྣམས་གྱི་དོན་ཡིད་ལ་
 དྲན་ཅིང་རག་ཏུ་ཅི་རིགས་བརྗོད་དོ།   གཉིས་པ་ལྡེལས།   དང་པོ་ཐར་པའི་ལམ་གྱི་གཞི་རྟེན་སྐྱབས་
 སུའགོ་བཞི།   ཐོག་མར་སྐྱབས་ཡུལ་གསལ་གདབ་བལ།   སྲོད་བཅུད་དག་པའི་ཞིང་ཁམས་
 ཉམས་དགའི་དབུས།   སྤོ་མེད་ཡིད་འོང་རྣམ་ཀོ་ཤའི་མཚོ།   །།ཉ། དེ་དབུས་རིན་
 ཚེན་པད་སྲོང་འདབ་རྒྱས་པ།   །ཡལ་ག་ལྡེལ་དབུས་གྱི་ཟེའུ་འབྲུའི་སྲོང་།   །སངས་
 རྒྱས་ཀུན་དངོས་སླ་མ་ཐོད་ཐོང་རྩལ།   །སྲོང་སྲིད་ཟིལ་གྱིས་གཞོན་པའི་ཆ་བྱད་ཅན།   །
 མཚན་དཔའི་དཔལ་འབར་འཇའ་ཟེར་སྲོང་དུ་བརྗོད།   །དབུ་གཙུག་དགོངས་པ་བཟད་དང་
 རྣམ་ཁུངས་བརྒྱད།   །བཀའ་བབས་ལུང་བསྟན་སྲོན་ལམ་དབང་བསྐྱར་བརྒྱད།   །
 མཁའ་འགོ་གཏད་རྒྱ་རྟོགས་པ་དོན་བརྒྱད་གྱི།   །རིག་འཛིན་བརྒྱད་པའི་སླ་མ་མ་ལུས་པ།
 །ཡས་རིམ་བཞིན་དུ་ཐོ་བཅེགས་ཚུལ་གྱི་ཚུལ།   །ཕྱོགས་བཞིའི་པད་སྲོང་ཡལ་ག་རབ་
 རྒྱས་སྲོང་།   །གཡས་སུ་བཅོམ་ལྡན་ཤུག་འུའི་རྒྱལ་པོ་ལ།   །བསྐྱེལ་བཟང་ཞིང་གི་
 སངས་རྒྱས་སྲོང་རྩ་སོགས།   །ཕྱོགས་དུས་བདེ་གཤེགས་རྒྱལ་བའི་ཚོགས་གྱིས་བསྐྱོར།

The three realms are but the nature of suffering, cycling round and round.
May I sever from their root the tendrils of stubborn attachment.
I beg you, precious guru, Lord,
please bless me in your unmatched kindness.

The ripening of virtuous and sinful deeds will never fail.
May I know what to do and what not to do,
and have the ability to act accordingly.
I beg you, precious guru, Lord,
please bless me in your unmatched kindness.

Begin by visualizing the sources of refuge:

At the center of a pure realm, utterly lovely in its
environment and inhabitants,
is the pristine and beautiful Lake Dhanakośa.

[7] At its center is a jeweled lotus on its stem, with petals unfurled.
It has five branches, and atop the stamen of the central flower
is Lama Tötreng Tsel; in actuality he is all the buddhas.

He displays the dress and demeanor of one who outshines all possible worlds,
and blazes in the signs and symbols of enlightenment,
glorious amidst an expanse of rainbow rays of light.

Atop his crown, arranged in ascending vertical tiers,
are the Enlightened View, Symbolic, and Aural Lineages,
the lineages of oral transmission, prophecy, prayer, and empowerment,
and the actual lineage of vidyādhara gurus who have gained realization
and received a seal of commission from ḍākinīs.

All members are included, without exception.

In the four directions are four stemmed lotuses in full bloom;
above the lotus to the guru's right is the Bhagavān, King of the Śākyas,
surrounded by the thousand buddhas of the Fortunate Eon,
and the gathering of tathāgatas and jinas across all space and time.

།རྒྱལ་ཏུ་འོད་ལྗེའི་བླ་མི་ག་མཛེས་པའི་གྲོང་། །ཡུང་རྫོགས་དམ་ཚེས་གསུང་རབ་སྒྲེགས་
 བམ་ཚུལ། །ཨ་ལི་ཀ་ལིའི་རང་སྐྱ་སྐྱོན་པར་སྒྲོགས། །གཡོན་དུ་སེམས་དཔའ་ཉེ
 བའི་སྐས་བརྒྱད་ལ། །འཕགས་པ་གནས་བརྟན་ཆེན་པོ་བཅུ་དྲུག་སོགས། །བྱང་
 སེམས་ཉན་རང་དགོ་འདུན་། །། ཚོགས་ཀྱིས་བསྐྱོར། །མདུན་དུ་རྗེ་རྗེ་གཞོན་ནུ་ཡབ་
 ཡུམ་ལ། །རྒྱུད་སྡེ་བཞི་དྲུག་ཡི་དམ་ཞི་བྲོའི་ལྷ། །གནས་གསུམ་དཔའ་བོ་མཁའ་
 འགྲོའི་ཚོགས་ཀྱིས་བསྐྱོར། །སྤྱི་རོལ་བར་མཚམས་ཁོར་ཡུག་ཐམས་ཅད་དུ། །རྒྱུད་
 གསུམ་དམ་ཅན་སྐྱུངས་མ་རྒྱུ་མཚོའི་ཚོགས། །མ་ལུས་སྤྱིན་སྐྱུང་གཉིབས་པ་བཞིན་དུ་
 འཁོད། །ཀུན་གྱུང་མཁའ་ཁྱེན་ཅེ་རུས་པའི་ཡེ་ཤེས་ཀྱིས། །འཁོར་བ་དོང་ནས་སྐྱུགས་
 པའི་སྤྱིན་ལས་ཅན། །བདག་སོགས་འགྲོ་ཀུན་འདྲེན་པའི་དེད་དཔོན་དུ། །ཐུགས་རྗེ་
 ཆེན་པོས་དགོངས་ཏེ་བཞུགས་པར་གྱུར། །ཅེས་གསལ་བཏབ་ནས། །དེད་ག་གི་སྐྱུན་སྐྱུར་
 བདག་སོགས་སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་མགྲིན་གཅིག་སྒྲོ་གསུམ་གྲུས་པ་ཆེན་པོས་གྲོ་གཏད་ལིང་བསྐྱུར་གྱི་སྒྲོ་
 བས་བྱང་རྒྱུ་སྤྱིང་པོའི་བར་དུ་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་བའི་འདུན་པས། །ན་མོེ། །བདག་དང་མཐའ་
 ཡས་པ་མ་མཁའ་མཉམ་འགྲོེ། །རི་སྤྱིད་བྱང་རྒྱུ་སྤྱིང་པོར་མཚིས་གྱི་བརེ། །གྲུ་མ་
 དགོན་མཚོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སུ་མཚིསེ། །སྐད་ཅིག་མི་འབྲལ་བཅེ་བས་རྗེས་སུ་
 ཟུངསེ། །ཞེས་ཅི་རུས་སུ་བྱའི། །

Behind, in the expanse of an exquisite latticework of five-colored light,
is the sublime Dharma of scripture and realization in the form of
volumes of sacred discourse, with all the vowels and consonants
sounding out their own melodious sound.

To the guru's left are the eight close bodhisattva disciples,
the sixteen great ārya sthaviras, and the rest,
surrounded by the gathered saṅgha of bodhisattvas and śrāvakas.

[8] In front is the Vajra Youth, male and female,
surrounded by the personal deities of the four and the six classes of tantra,
the peaceful and wrathful deities,
and gatherings of the vīras and dākinīs of the three places.

Outside, in the intermediate space, and everywhere all around,
is an ocean of samaya-bound guardians of the three types of tantra.

All are there without exception, arranged like gathered clouds.
All perform sacred deeds to dredge saṃsāra from its depths
with the primordial consciousness of knowledge, love, and power.

Out of great compassion, please, attend to me
and come to act as the ship's captain
who will guide myself and every living being.

Once you have made this supplication, then, in their presence, I and all sentient
beings speak with one voice, expressing great reverence with our body, speech, and
mind, turning our entire being into the determination to seek refuge until the heart of
enlightenment:

Namo

I and all my mothers and fathers, beings across limitless space,
take refuge in our lama and the Three Jewels
until we reach the heart of enlightenment.

Out of love please take us under your care,
Never to be separated from you even for a moment.

Recite this as much as you can.

Call upon all the sources of refuge to be your witnesses and say:

All beings across space, each of them [9] my mother and father,
long for happiness yet practice only to accomplish suffering.

They wander in a vicious cycle without freedom; what sorrow!

No matter what it takes, I will free them.

Therefore, I will develop the strength to strive earnestly without distraction
until I have reached the very end of the profound yoga.

Thus, generate bodhicitta in the form of a prayer and as commitment to action, and
while maintaining the visualization, say:

Please attend to me, O Protector, with your daughters and sons.

By means of the four immeasurables

I will take responsibility for the needs of others.

Bearing in mind the intention to reach enlightenment,

I will train in the six perfections.

May I spontaneously accomplish the glorious goal for both myself and others.

Say this as much as is appropriate, and focus upon the mind training of exchanging
self and others, as well as upon giving and taking happiness and suffering.

At the end of the session:

From all the sources of refuge emerge streams of the nectar of blessing in the
form of countless rays of brilliant white light.

They dissolve into me and all those around me,

purifying the obscurations of our body, speech, and mind.

In an instant we melt into light and dissolve into the sources of refuge.

The surrounding sources of refuge gradually melt
and are withdrawn into the central figure.

The central figure disappears into the expanse
of the absolute space of phenomena.

Thus, withdraw the field and rest in meditative equipoise.

གསུམ་པ་འགལ་རྒྱུན་སྒྲིག་སྒྲིབ་སྦྱོང་བ་དོན་སེམས་བསྐྱོམ་། ༡༠ ། བཟླས་ནི། རང་གི་སྦྱོབ་ཚུ་བའི་བླ་
 མ་དོན་སེམས་དཔའ་ཡབ་ཡུམ་གྱི་རྣམ་པར་མངོན་སུམ་དུ་བཞུགས་པར་གསལ་ལ། སྦྱར་བྱས་གྱི་
 སྒྲིག་པ་ལ་གཞོན་འགྲོད་དྲག་པོ་བསྐྱེད་ཅིང་། སྦྱོན་ཆད་སྦོག་ལ་བབ་ཀྱང་མི་བྱེད་སྐྱམ་པའི་དམ་བཅའ་
 དང་། ཐུགས་ཀའི་སྦྱགས་སྦྱང་ལས་བྱུང་བའི་བྱང་སེམས་བདུད་ཚིའི་རྒྱུན་གྱིས་རང་གི་སྒྲིག་སྒྲིབ་ཉེས་
 ལྷུང་ཐམས་ཅད་སྦྱག་མེད་དུ་སྦྱོང་བར་བསམ་པ་སྟེ་སྦྱོབས་བཞིའི་གནད་དང་སྦྱོན་པས། རང་གི་སྦྱོབ་
 བོར་བཟླ་བླ་གདན་ལེེ། བླ་མ་དོན་སེམས་དཔའ་ཤེལ་གྱི་མདོ་གེེ། ལྷི་
 འཇུམ་མཚན་དཔའི་ལང་ཚོ་མཚོ་གུ་འབར་ེ། གཡས་གཡོན་ཐབས་ཤེལ་དོ་
 རྗེ་དྲིལ་བུ་འཛིན་ེ། ལོངས་སྐྱའི་ཆས་རྗོགས་སྦྱིལ་མོ་ཀྱང་གིས་བཞུགས་ེ།
 པང་དུ་སྦྱེམས་མ་གྱི་ཐོད་འཛིན་པས་འབྱུང་ེ། ཐུགས་ཀའར་བླ་དགྱིལ་རྩྱུ་མཐར་
 སྦྱགས་སྦྱང་ལས་ེ། བྱང་སེམས་བདུད་ཚིའི་རྒྱུན་བབས་སྦྱོར་མཚམས་བརྒྱུད་ེ།
 བདག་གི་ཚངས་བུག་ནས་ཞུགས་ལུས་ཀུན་གང་ེ། ཉམས་ཆག་སྒྲིག་ལྷུང་མ་
 ལུས་ཀུན་བྱང་བྱུར་ེ།

See that your root guru, in the form of Vajrasattva, male and female, is actually seated above the crown of your head. Generate an intense sorrow and regret for all your past sins and mentally make the promise that from now on you will not repeat them, even if it should cost your life. Think that the stream of bodhicitta nectar that emerges from the mantra garland at Vajrasattva's heart purifies without remainder all your sins, obscurations, bad deeds, and downfalls. Thus, endowed with the crucial points of all four powers, say:

Above the crown of my head,
upon a seat of lotus and moon,
is my lama, Vajrasattva, crystal white.

Peaceful, smiling, blazing in the supreme
youthful glory of the signs and symbols,
he holds a vajra and bell in his right and left hands:
method and wisdom.

Complete with all the adornments of a sambhogakāya,
he sits with his legs crossed.
Upon his lap he embraces the Lady of Confidence,
who holds a curved knife and skull-cup.

At their heart, upon a moon disk, surrounding the letter *hūṃ*
is the mantra garland, from which a stream of the nectar
of bodhicitta descends, flowing through the place where
they are joined.

It enters through the door of Brahma
at my crown and fills my entire body.
All my degenerate and broken samayas, sins,
and downfalls are purified without exception.

ཨོ་བཛྲ་སཏྲ་སམ་ཡམ་རུ་བྲུ་ལ་ཡེ།   བཛྲ་སཏྲ་ཏེ་ལོ་པ་ཏཱིྱུ་འི་རྩོམ་གྲུ་མེ།   སུ་ཏེ་ཏྱུ་
 མེ་གྲུ་མེ།   སུ་འོ་ཏྱུ་མེ་གྲུ་མེ།   ཨུ་རུ་ར་ཏྲེ་མེ་གྲུ་མེ།   སམ་སི་རྩི་སྒྲེ་བྲུ་ཡ་རྩུམ་མེ།
 སམ་ཀམ་སུ་ཅེ་མེ།   ཅི་རྩི་ཤེ་ཡི་ཀུ་རུ་རྩུམ་མེ།   ཏ་ཏྲེ་ཏྲེ་ཏྲེ་ཏྲེ།   གྲུ་གུ་ལྷུ་མེ།
 སམ་ཏ་བྲུ་གུ་ཏ་བཛྲ་སུ་མེ་སུ་རྩུ་བཛྲ་གྲུ་མེ་མུ་སུ་སམ་ཡམ་རུ་སམ་ཡམ་རུ་ཨུམ་མེ།   ཞེས་ཅི་རུ་སུ་བཟླས་
 པས།   བདུད་ཅི་རི་རྩུ་གྲིས་ལུས་ཀྲི་ནང་ཀུན་དཀར་ལྷེ་མེ་གྲིས་གང།   སྤྲི་གུ་སྤྲི་བ་ཉམས་ཆག་ཐམས་
 ཅད་དག།   །ལུས་སེམས་ཟག་མེད་ཀྱི་བདེ་བས་ཁྱབ་པར་བསམ་པ་སྤྱི་ལྟར་སྤྲི་བ་སྤྲོད་དང།   མཐར་
 མོས་གདུང་དྲག་པོས།   མགོན་པོ་བདག་ནི་མི་ཤེས་སྤོངས་པ་ཡིས།   །དམ་ཚིག་ལས་ནི་
 འགལ་ཞིང་ཉམས།   །སྒྲུ་མ་མགོན་པོས་སྐྱབས་མཛོད་ཅིག།   །གཙོ་བོ་རྗེ་རྗེ་འཛིན་པ་གྱེ།
 །ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོའི་བདག་ཉིད་ཅན།   །འགྲོ་བའི་གཙོ་ལ་བདག་སྐྱབས་མཆི།   །སྐྱུ་
 གསུང་ཐུགས་རྩ་བ་དང་ཡན་ལག་གི་དམ་ཚིག་ཉམས་ཆག་ཐམས་ཅད་མཐོལ་ལོ་བཤའ་གས་
 སོ།   སྤྲི་གུ་སྤྲི་བ་ཉམས་ལྷུང་དྲི་མའི་ཚོགས་ཐམས་ཅད་བྱང་ཞིང་དག་པར་མཛོད་དུ་གསོལ།
 ཞེས་གསོལ་བ་བཏབ་པས།   རྗེ་རྗེ་སེམས་དཔའ་དབྱེས་བཞིན་འཇུག་པ་དང་བཅས་པས་རིགས་
 ཀྱི་བྱ་བྱོད་ཀྱི་སྤྲི་གུ་སྤྲི་བ་ཉམས་ལྷུང་ཐམས་ཅད་དག་པ་ཡིན་ནི་ཞེས་བཀའི་གནང་བ་སྐྱུལ་བར་
 མོས་ལ།   སྤྲི་གུ་སྤྲི་བ་ཀུན་དག་ཤེས་པོང་ལྷ་བུར་གྱུར་མེ།   སྐྱུར་ཡང་འོད་དཀར་རྣམ་པར་
 མེར་གྲིས་ལུམ་མེ།   བདག་སྐྱུང་དང་འབྲེས་རྗེར་སེམས་ཏི་ཏྲེ་སྐྱུ་རུ་གྱུར་མེ།   སྐྱུང་གྲིད་
 དག་པར་བཤུམས་པོལ་པར་བལྷེ།   ཨོ་བཛྲ་སཏྲ་རྩུམ་མེ།

Oṃ vajrasattva samayam anupālaya vajrasattva tvenopatiṣṭa dr̥ḍho me bhava sutoṣyo me bhava supoṣyo me bhava anurakto me bhava sarva siddim me prayaccha sarva karmasu ca me cittam śriyam kuru hūṃ ha ha ha ha hoḥ bhagavan sarvatathāgata vajra mā me muñca vajrī bhava mahāsamaya sattva āḥ

[11] Recite the hundred syllables as much as you can. Think that the stream of nectar entirely fills your body, making it white inside throughout. It purifies all sins and obscurations, as well as degenerate and broken samayas, so that your body and mind are pervaded by immaculate bliss. This is the outer purification of obscurations.

When you have finished, make this supplication with fervent admiration and sincere faith:

O my Savior! Because I did not know and am confused,
I have gone against my samayas and let them degenerate.
My lord and lama, please protect me.
You are Vajradhara, the lord at the center!
You are the very nature of Great Compassion;
O Lord of beings, I take my refuge in you.

I disclose and confess all the root and auxiliary samayas of your holy body, speech, and mind in which I have degenerated or which I have transgressed. Please purify and clear away all the stains I have collected from my sins, obscurations, bad deeds, and downfalls.

Once you have made this supplication, believe that:

Smiling with joy, Vajrasattva grants absolution with these words: “O Child of the Family, all your sins, obscurations, bad deeds, and downfalls are purified.”

All my sins and obscurations are entirely purified,
and I become like a crystal egg.

Then again Vajrasattva melts in a blaze of white light and merges with my appearance, so that I become the sacred form of Vajrasattva, [12] and look out upon all possible worlds as an infinite display of purity.

Oṃ vajrasattva hūṃ

ཞེས་སྤྱི་བོའི་དོར་སེམས་རང་ལ་ཐིམ་པས་རང་ཡང་དོར་སེམས་དཔའི་སྐྱར་གྱུར་པར་མོས་ཏེ་སྐྱོང་གྲགས་
 ཏོག་གསུམ་ལྟ་སྒྲགས་ཚོས་ཉིད་ཀྱི་རོལ་པར་བལྟ་ཞིང་ཡང་སློང་བཟླ་བ་ནང་ལྟར་སློང་གྱུར་དང་།
 མཐར་ཐུག་ལྟ་སྒྲགས་ཀྱི་སློབ་པའང་འོད་གསལ་ལ་དུ་བསྐྱུས་ཏེ་སྐྱོང་གྱུ་སློང་གྱེད་ཀྱི་ཏོག་ཚོགས་གདོད་ནས་
 དག་པ་རིག་སློང་དོན་ཀྱི་དོར་སེམས་དཔའི་རང་ཞལ་བལྟ་བ་ནི་གསང་བ་ལྟར་སློང་བྱ་ན་མེད་
 པའོ། །བཞི་པ་མཐུན་རྐྱེན་ཚོགས་བསགས་མཚུལ་འབྲུལ་བ་ནི། ཚོགས་ཞིང་སྐྱབས་ཡུལ་ལྟར་
 གསལ་བཏབ་པའི་སྐྱུན་སྲུང་དངོས་སུ་བཤམས་པའི་མཚུལ་དཔེར་མཚོན་ནས། སྤྱི་ལྟར་སློང་གསུམ་མི་
 མཛེད་ཀྱི་ཞིང་ཁམས་བྱེ་བ་ཕྲག་བརྒྱའི་བཀོད་པ། བཟང་ལྟར་རང་ལུས་སྐྱོམ་མཛེད་དུས་གསུམ་
 ལོངས་སློང་དགོ་ཚོགས་དང་བཅས་པ། གསང་བ་ཚོས་དབྱིངས་འོད་གསལ་དོར་སློང་པའི་ཞིང་ཁམས་
 ལྟུན་གྱུབ་སྐྱོང་དང་ཐིག་ལའི་སྐྱོང་བ་ཚད་མེད་པའི་རང་བཞིན་ཚོས་ཉིད་བསམ་གྱིས་མི་བྱུང་བ་རྣམ་པ་ཐམས་
 ཅད་པའི་ཚུལ་གྱིས་འབྲུལ་བའི་འདུན་པ་དང་བཅས། ཨོཾ་ཨུཾ་ ཧཱུྃ སློང་གསུམ་མི་མཛེད་
 བཀོད་པ་མཐའ་ཡས་དཔལ་ཅད། བདག་ལུས་ལོངས་སློང་བསོད་ནམས་དགོ་རྩེད་བཅས་ཅད།
 ཡོངས་ཚོགས་བཀོད་པ་མཛེས་ལྟན་མཚུལ་འདི། ཚོགས་གཉིས་ཚོགས་སྤྱིར་དགོན་
 མཚོག་གསུམ་ལ་ ཉེ་ཉེ འབྲུལ་ཅད། ཞེས་ཅི་རུས་སུ་ལུལ་མཐར་ཚོགས་ཞིང་བདག་གཞན་
 སེམས་ཅན་རྣམས་ལ་ཐིམ་པས་ཚོགས་གཉིས་ཡོངས་སུ་ཚོགས་པར་བསམ་མོ། །

Believe that the Vajrasattva above your crown dissolves into you, and you now become the sacred form of Vajrasattva. Look upon all appearances, sounds, and thoughts, respectively, as being the display of the deity, the mantra, and ultimate reality, and recite the quintessential mantra. This is the inner purification of obscurations.

Finally, even the elaborations of the deity and the mantra are withdrawn into the clear light. Look upon your own face, the face of the actual Vajrasattva, empty pristine awareness, which is primordially pure of any thoughts about what is to be purified and the one who purifies. This is the secret, unsurpassed purification of obscurations.

Before the field for collecting merit, visualized as you did for the sources of refuge, and taking as your symbolic basis a maṇḍala actually set forth in front of you, offer it with the conviction that (1) the outer form is the realm of a thrice-thousand enduring world system, an arrangement of a billion worlds. (2) The inner form is your body, with its aggregates, elements, and sensory domains, along with your enjoyments and collections of virtue from the past, present, and future. (3) The secret form is the buddhafield of the vajra essence, the clear light, absolute space, with its manifest nature of immeasurably many appearances of spontaneously actualized kāyas and orbs—inconceivable ultimate reality. Offer thus, in every way, saying:

Oṃ āḥ hūṃ

In order to complete the two collections, I offer to the Three Jewels this exquisite maṇḍala of a billionfold world system, the glory of limitless arrays; my own body, all that I could ever enjoy, as well as my store of goodness and roots of virtue; all there is, entirely whole, arranged to perfection.

[13] Once you have offered as many times as you can, dissolve the field for collecting merit into yourself and every other sentient being, and think that you have completed the two collections.

For the fifth, the guru yoga of blessings for the culmination of the path: first, visualize yourself as a suitable basis for empowerment.

É ma ho

What appears to me is totally pure, the actual Akaniṣṭha paradise.
At the center of the city of Lotus Light, Great Bliss,
I am Tsogyal, the Queen of Khecara.

Luminous red, glorified by the signs and symbols,
bearing a curved knife and skull-cup,
I am adorned with various ornaments of silk, jewels, and bone.
I stand in dancing posture upon a cushion of a lotus, sun, and human corpse.
I gaze with fervent longing into the sky above me.

In the space before me is a dense array of rainbow light.
Upon the seat of an unattached lotus, sun, and moon
is the sacred form of Padmasambhava;
his essential nature is that of my lama.

Radiant in a complexion of white with reddish hue,
he is glorious, blazing in a mass of light.
In the bloom of youth, perfectly complete with all the signs and symbols,
his aspect is peaceful and also slightly fierce.

He wears his royal lotus hat, brocade cloak,
Dharma robes, and secret garments.
His right hand wields a vajra, and his left holds a skull-cup and vase.
His two legs display a posture of ease, and his khaṭvāṅga staff
rests upon his shoulder.

He is the lord who outshines all possible worlds,
the extent of saṃsāra and nirvāṇa.
The manifest nature of his holy body pervades every pure land of the buddhas.
[14] Innumerable buddhafiels are complete
within the space of his holy body.
He dwells with the great identity of all sources of refuge combined as one.

Saying this and visualizing thus, ordinary consciousness naturally ceases and departs.

ལྷོ་ ར་ཡབ་སྒྲིང་དབུས་ཟངས་མདོག་དཔལ་རིའི་རྩེ།   བདེ་ཆེན་པར་འོད་གྲི་གཞལ་
 ཡས་ནས།   རྗེ་བཅུན་སྒྲ་མ་ཨོ་རྒྱན་སྤྲུལ་པའི་སྤྱེ།   རིག་འཛིན་དཔལ་བོ་མཁའ་
 འགྲོའི་ཚོགས་དང་བཅས།   བརྒྱད་འཛིན་གྱིན་གྱིས་བརྒྱབ་གྱིར་གཤེགས་སུ་གསོལ།
 ཨོ་ཨྲུ།   ལྷོ་བཟོ་གུ་རུ་པར་ཐོད་ཐོང་རྩལ་བཟོ་ས་མ་ཡ་ཚ་སི་རྩི་པ་ལ་ལྷོ་ཨྲུ།   ཞེས་གྱིན་
 དབབ་ཅིང་དམ་ཡེ་དབྱེར་མེད་དུ་བཞུགས་པར་མོས།   ཚོགས་གསལ་པའི་སྤྲད་དུ།   ཨོ་ཨྲུ།   ལྷོ་
 སྤྲུལ་ས་གནས་ཀུན་འདུས་ཨོ་རྒྱན་སྒྲ་མ་ལ།   སྒོ་གསུམ་རྩེ་གཅིག་གུས་པས་ལྷག་
 འཚལ་ལོ།   ལུས་དང་ལོངས་སྤྱོད་ལྷོས་མེད་མཚོད་སྤྱིན་འདུལ།   སྤྲིག་ལྷུང་དམ
 ཚོག་ཉམས་ཆག་མཐོལ་ཞིང་བཤེགས།   ཟག་བཅས་ཟག་མེད་དགོ་ལ་རྗེས་ཡི་རང་།
 སྤྱིང་པོ་དོན་གྱི་ཚོས་འཁོར་བསྐྱོར་བར་བསྐྱལ།   རྟག་པར་སྤྲུང་ན་མི་འདའ་བཞུགས་
 གསོལ་འདེབས།   དགོ་བ་འདི་དང་དགོ་བའི་རྩ་བ་༼༡༥༽ ཀུན།   འགྲོ་ཚམས་སྒྲ
 མེད་བྱང་རྩུབ་ཐོབ་གྱིར་བསྐྱོ།   ཞེས་བསམས་སྤྱོད་སྤེལ་གསུམ་གྱི་གནད་བསྐྱུས་པ་ཡན་ལག་
 བདུན་པ་གྲ།

Hūṃ

O, Lord and Guru, nirmāṇakāya of Oḍḍiyāna,
come from your celestial palace of Lotus Light, Great Bliss,
where you dwell atop the peak of the Glorious Copper-Colored Mountain,
at the center of the land of Cāmara,
come with your assembly of vidyādhara, vīras and ḍākinīs,
please come to bless us,
all of us who hold the lineage.

*Oṃ āḥ hūṃ Vajra Guru Padma Tōtreng Tsel vajra samaya jaḥ siddhi phala
hūṃ āḥ*

Saying this, believe that blessings descend and the samayasattvas and jñānasattvas remain indivisibly.

In order to gather the collections, perform the seven-limb practice, which contains in concise form all the crucial points of gathering, purifying, and magnifying:

Oṃ āḥ hūṃ

I prostrate with my body, speech, and mind in single-pointed reverence,
to the Oḍḍiyāna Lama, all sources of refuge combined as one.

I present to you a cloud of offerings,
my body and possessions, without regard for anything as mine.

I disclose and confess all my sins and downfalls,
as well as my degenerate and broken samayas.

I rejoice in all virtue, both that which is stained and unstained.
I beg you to turn the wheel of the actual, essential Dharma.
Please, never pass into nirvāṇa but remain.

I dedicate this virtue and all my roots of virtue, [15]
so that all beings may achieve unsurpassed enlightenment.

དེ་ཡང་རང་རྒྱུད་ལ་གྱིན་རྒྱབས་འཇུག་པ་ནི་མོས་གུས་གྱི་རྟེན་འབྲེལ་ཁོ་ན་ལ་རག་ལས་པས་ན། རང་གི་
 ཚ་བའི་དེ་ཉིད་སྐྱབས་ཀུན་འདུས་པའི་སྤྱི་གཟུགས་ཡོན་ཏན་གྱི་ངོས་ནས་སངས་རྒྱུས་དང་མཉམ་ཞིང་།
 བཀའ་འདྲིན་གྱི་ངོས་ནས་སངས་རྒྱུས་ལས་ཀྱང་ཆེས་ཆེར་སྤྲུག་པར་ཐག་ཚེད་པའི་ངེས་ཤེས་བསྐྱེད། སློ་
 བཀའ་དེ་ལྟོས་ལིང་བསྐྱུར་གྱི་སློབས། གྱེ་རྟོེ་ རུས་གསུམ་སངས་རྒྱུས་ཐམས་ཅད་གྱི་
 སྤྱི་དཔལ་སླ་མ་རིན་པོ་ཆེ་། མཐོང་བས་མ་རིག་ལུན་པ་སེལ་། ཐོས་པས་ཐེ་ཚོམ་བྱ་
 བ་གཅོད་། རུན་པས་དགོངས་རྒྱུད་རྟོགས་པ་འཕྲོ་། དེག་པས་གྱིན་རྒྱབས་དངོས་
 གྲུབ་སྟེར་། བཀའ་འདྲིན་བསམ་ན་བརྗོད་ལས་འདས་། ཡོན་ཏན་ནམ་མཁའི་མཐའ་
 དང་མཉམ་། བཟོད་མེད་གདུང་ལུགས་བྲག་པོ་ཡིས་། གསོལ་བ་འདེབས་སོ་
 ཐུགས་རྗེས་དགོངས་། བདག་ལུས་ལོངས་སྤྱོད་དགོ་ཚུར་བཅས་། ཆགས་ཞིན་
 མེད་པར་བྱོད་ལ་འབྲུལ་། འདི་ནས་ཆེ་རབས་ཐམས་ཅད་དུ་། སྐྱབས་དང་སྤྱེལ་མ་
 མགོན་དང་དཔུང་། བཀའ་གྱི་མགོན་པོ་བྱོད་ལས་མེད་། སློ་སྤྱིང་བྲང་། །༡༥།
 གསུམ་ལིང་གིས་བཀའ་། སྤྱིད་སྤྲུག་ལེགས་ཉེས་ཐམས་ཅད་དང་། མཐོང་མན་
 བར་གཏོང་སླ་མ་མཁའ་ཉེ་།

Then, since the factor of whether or not blessings will enter into your mindstream depends solely on the auspicious connection forged by your admiration and reverence, generate with certainty the ascertaining consciousness that knows, regarding your own root lama—this very one who is the personified form of all sources of refuge combined—that with respect to his sublime qualities, they are equal to those of the buddhas, but with respect to his kindness, this greatly exceeds even that of the buddhas. With utter trust and confidence, turning your mind over entirely, make the following supplication single-pointedly, over and over again.

Kyé ho!

Precious Teacher, personification of the glory of every buddha
there ever was, is, or will be,
just to see you clears away the darkness of ignorance,
just to hear you severs the net of afflictive uncertainty,
just to remember you passes on realization of the
Lineage of Enlightened View,
just to touch you bestows blessings and spiritual attainments.

When I think of your kindness, it is beyond expression.
Your sublime qualities stretch as far as space itself.
With unbearable, fierce, and fervent longing,
I beg you in your sacred compassion, please attend to me.

Without any sense of attachment I offer you
my body and all that I enjoy, as well as my roots of virtue.

From this life and throughout all future lives,
you are my refuge, guide, protector, and guard;
I have no other everlasting protector but you.
I entrust myself to you completely,
with all my mind and heart and innermost being. [16]

Whatever joy or grief, good or ill,
exaltation or degradation I may experience,
I cast it all aside. Lama, please listen to me.

བདག་ནི་ཚོར་བས་ཐོག་མེད་ནས་།   མ་རིག་འབྲུལ་པའི་དབང་གྲུང་ཏེ།   ཁམས་
 གསུམ་འཁོར་བའི་བཙོན་ཁང་དུ།   བཟོད་མེད་སྐྱུག་བསྐྱེལ་གསུམ་གྱིས་གདུང་།
 ཉམ་ཐག་བྱུག་རྩུབ་མ་བཟོད།   སླིང་ནས་ཇེ་བཙོན་སྒྲུ་མར་འབོད།   བདེ་འདོད་སྐྱུག་
 བསྐྱེལ་ལས་ལ་བཙོན།   སྒྲུང་བའི་ཡུལ་དུ་བདུད་གྱིས་བསྐྱེས།   ཞེན་པས་གཉིས་
 འཛིན་འབྲུལ་པར་འཕུན།   དེ་འདྲའི་ལས་ངན་སྐྱེལ་ངན་ལ།   སྐྱབས་མགོན་མཚོ་
 ལས་སྐྱོབ་པ་སུ།   གསོལ་བ་འདེབས་སོ་སྒྲུ་མ་ཇེ།   ཐུགས་ཇེས་བྱུངས་ཤིག་བཀའ་
 དྲིན་ཅན།   བྱིན་གྱིས་སློབས་ཤིག་རུས་མཐུ་ཅན།   ཇེས་སུ་བྱུངས་ཤིག་སྐྱིད་པལ་
 མཚོགས།   སློ་སྒྲུ་ཚོས་ལ་བསྐྱུར་དུ་གསོལ།   དབང་བཞི་བསྐྱུར་བར་མཛད་དུ་
 གསོལ།   སྐྱིབ་བཞི་དག་པར་མཛད་དུ་གསོལ།   སྐྱབ་བཞི་ཐོབ་པར་མཛད་དུ་
 གསོལ།   དགོངས་སྐྱུད་བྱིན་རྒྱབས་བདག་ལ་འཕོས།   མ་རིག་ལུན་པ་དུང་འབྱིན་
 བས།   གཟུང་འཛིན་འབྲུལ་པའི་འཆིང་བ་བྲོལ།   མཁྱེན་གཟིགས་ཡོ་། །། ཤེ། ཤེས་
 མངོན་གྲུང་ཅིང་།   ཚོས་བྱད་སློབ་འདས་ཆེན་པོར་སྐྱོལ།   ལུན་གྲུབ་གཞོན་རུ་བུམ་པའི་
 སྐྱེ།   འཇའ་ལུས་ཆེན་པོར་དབུགས་འབྱིན་མཛོད།   ཅེས་གསོལ་བ་ཕུར་ཚུགས་སུ་ཡང་
 ཡང་གདབ་པ་ནི་སྐྱི་གསོལ་འདེབས་གྱི་ཚུལ་དུ་སྐྱབ་པའོ།

Throughout beginningless lifetimes, I have come under the domination of ignorant delusion.

Within the prison of the three realms of saṃsāra I have been tormented by the three kinds of suffering, unbearable.

I can no longer bear the burden, this thorn of affliction!

From the depths of my heart I call to you, my Lama and my Lord.

I long for happiness, yet strive in deeds bound for suffering.

With regard to objects that appear to me, I am deceived by demons.

Clinging, I chase after the delusions of dualistic grasping.

From such bad karma, miserable fortune,

what refuge or protector do I have to guard me but you?

I pray to you, my Lord and Lama.

Hold me with your compassion, O Benevolent One!

Bless me, O Powerful One!

Take me after you, O Supreme Personification of Glory!

I beg you to turn my mind to Dharma.

Please bestow upon me the four empowerments.

Please purify me of the four obscurations.

Please grant that I may attain the four kāyas.

Please pass on the blessings of the Lineage of Enlightened View.

Once you have uprooted the darkness of ignorance, release the cords of delusive dualistic grasping.

Make manifest the primordial consciousness

that knows things as they are and perceives the full range of phenomena. [17]

Bring me to the great extinction into the actual nature of reality, transcending the intellect.

Grant that I may find ultimate relief in the great rainbow body, the spontaneously actualized youthful vase kāya.

This is the practice of accomplishment in the form of an outer supplication.

དེ་ནས་གྲམ་མའི་གནས་གསུམ་དུ་ཨོྲཱུཿ ལྷོ་དཀར་དམར་མཐིང་གསུམ་འོད་འབར་བས་མཚན་པ་དེ་བཞིན་
 བཤེགས་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་དྲེ་རྩེ་གསུམ་གྱི་བདག་ཉིད་དུ་བཞུགས་པར་མོས་ལ། །དེ་ལས་འཇམ་ཟེར་
 ཐིག་ལེ་སྐྱེ་དང་ཡིག་འབྲུ་ཕྱག་མཚན་གྱི་རྣམ་པ་གྲངས་མེད་ཉི་ཟེར་གྱི་རྩལ་ལྟར་བྱུང་བ་རང་ལ་ཐིམ་པས་
 དབང་བྱིན་དངོས་གྲུབ་མ་ལུས་པ་ཐོབ་པར་བསམ་པ་དང་། །སྐབས་སུ་སྤྱི་སྣོད་རྩ་ཡབ་ཟངས་མདོག་
 དཔལ་རིའི་ཕོ་བྱང་། །ནང་བཅུད་ཨོྲཱུཿ་དཔའ་བོ་མཁའ་འགྲོའི་ཚོམ་བུ། །སྤྱི་གཤམ་ཐམས་ཅད་
 སྤྲུགས་གྱི་རང་སྤྱ། །སེམས་གྱི་འགྲོ་འདུ་རང་གྲོལ་འོད་གསལ་དུ་ཤེས་པའི་རང་ནས། །ཨོྲཱུཿ ལྷོ
 བཟོ་གུ་རུ་བརྒྱ་སྒྲིལ་རྩེ་རྩེ་རྩེ་རྩེ་ །ཞེས་གསང་སྤྲུགས་གྱི་སྣོད་ཕོ་འབྲུ་བཅུ་གཉིས་པ་ཉིད་ཚེ་གཅིག་ཏུ་བསྐྱེན
 མཐར་དབང་བཞི་རྒྱང་བ་སོ་སོའི་དམིགས་གནད་དང་སྐྱུར་ཏེ། །གྲམ་མའི་སྤྱི་བོའི་ཨོྲཱུཿ་ལས་འདྲེ་ཟེར
 དཀར་པོ་སྐྱར་མདའ་ཚད་པ་ལྟར་བྱུང་། །རང་གི་སྤྱི་བོར་ཐིམ་པས་ལུས་རྩེའི་སྤྱི་བ་
 སྤྱངས། །སྤྱི་བུམ་པའི་དབང་ཐོབ། །ལུས་དྲེ་རྩེ་སྤྱིའི་རོལ་པར་བྱིན་གྱིས་བརྒྱབས།
 སྤྱིལ་ །ཁོ་ །སྤྱིའི་གོ་འཕང་གི་སྐལ་བ་རྒྱུད་ལ་བཞག། །མགྲིན་པའི་ཨོྲཱུཿ །ལས་འོད་ཟེར
 དམར་པོ་སྤྱོད་ཞགས་འབྲུག་པ་ལྟར་བྱུང་། །རང་གི་མགྲིན་པར་ཐིམ་པས་རག་རྒྱུད་གི་
 སྤྱི་བ་སྤྱངས། །གསུང་གསང་བའི་དབང་ཐོབ། །རག་དྲེ་རྩེ་གསུང་གི་རོལ་པར་བྱིན
 གྱིས་བརྒྱབས། །ལོངས་སྤྱིའི་གོ་འཕང་གི་སྐལ་བ་རྒྱུད་ལ་བཞག། །

Then, with the firm conviction that the syllables *om*, *āḥ*, and *hūṃ*, which adorn the lama's three places, blazing in white, red, and blue light, respectively, reside in the nature of the three vajras of all the tathāgathas, see that from them emerge countless forms of rainbow-colored rays, orbs, kāyas, syllables, and hand implements, like dust particles seen in rays of sunlight. These all dissolve into you. Believe that in this way you receive all empowerments, blessings, and spiritual attainments, without exception.

At times, conceive of your outer environment as being the palace of the Copper-Colored Mountain of Cāmara, of its inner inhabitants as the gathering of vīras and ḍākinīs of Oḍḍiyāna, of all the sounds that you hear as the sounds of mantra resounding by themselves, and of all the scattering and withdrawal of your mind as the naturally-liberated clear light. From within this state, recite:

Om āḥ hūṃ Vajra Guru Padma siddhi hūṃ

Practice the approach single-pointedly with just these twelve syllables, the heart essence of secret mantra. When you have finished, take the four empowerments, while focusing upon the respective crucial points for each one:

From the *om* at my lama's crown emerges a ray of white light,
like a shooting star.

It dissolves into my crown, causing the obscurations of the channels of my body to be purified.

I receive the vase empowerment of the sacred body;
my body is blessed to become a display of the sacred vajra body, [18]
and the spiritual capacity to reach the state of a nirmāṇakāya
is planted in my mindstream.

From the *āḥ* at his throat emerges a ray of red light,
like the flash of a lightning bolt.

It dissolves into my throat, causing the obscurations of my speech energies to be purified.

I receive the secret empowerment of sacred speech;
my speech is blessed to become a display of sacred vajra speech
and the spiritual capacity to reach the state of a sambhogakāya
is planted in my mindstream.

ཐུགས་ཀའི་རྩྭ་ལས་འོད་ཟེར་མཐིང་ནག་སྒྲིན་ཕུང་འཐིབ་པ་ལྟར་བྱུང་།   རང་གི་སླིང་གར་
 ཐིམ་པས་ཡིད་ཐིག་ལེའི་སྒྲིབ་པ་སྦྱངས།   ཐུགས་ཤེས་རབ་ཡེ་ཤེས་ཀྱི་དབང་ཐོབ།
 ཡིད་དོན་ཐུགས་ཀྱི་རོལ་པར་བྱིན་གྱིས་བརྒྱབས།   ཚོས་སྐྱའི་གོ་འཕང་གི་སྐལ་བ་རྒྱུད་
 ལ་བཞག།   །སླར་ཡང་བླ་མའི་ཐུགས་རྣམ་པར་མི་རྟོག་པའི་དོ་བོ་ཐིག་ལེ་ཁ་དོག་ལྷ་དང་
 ལྷན་པ་ཞིག་བྱུང་།   རང་གི་སླིང་གར་ཐིམ་པས་སྒྲིབ་གཉིས་བག་ཆགས་ཐམས་ཅད་
 སངས་གྱིས་དག།   ཚོག་དབང་རིན་པོ་ཆེ་ཐོབ།   རྒྱལ་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཡོན་ཏན་དང་
 ཐོན་ལས་མི་ཟད་པ་རྒྱན་གྱི་འཁོར་ལོ་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པར་བྱིན་གྱིས་བརྒྱབས།   དོ་བོ་
 ཉིད་སྐྱའི་གོ་འཕང་གི་སྐལ་བ་རྒྱུད་ལ་བཞག་གོ།   །ཞེས་དབང་བཞི་བྱངས་ཏེ།   འདི་ནི་ནང་
 བསྐྱེན་པའི་།།༡༩། རྒྱལ་གྱིས་སྐྱབ་པ་དབང་བྱང་བ་དང་བཅས་པའོ།   །སླར་ཡང་མོས་གུས་ཀྱི་འཕགས་
 བསྐྱེད་ལ།   །བྱབ་བདག་སྐྱབ་པའི་དབང་ཕུག།   །མ་བྱེན་བཅེ་ཐུགས་རྗེའི་གཏེར་ཆེན།
 །རྒན་པས་ཡིད་ཀྱི་གདུང་སེལ།   །མཉམ་མེད་རིན་ཅན་གུ་རུ།   །སླིང་ནས་གསོལ་བ་
 འདེབས་སོ།   །སྐྱད་ཅིག་འབྲལ་བ་མེད་པར།   །རྗེས་བབྱུང་བྱིན་གྱིས་བརྒྱབས་ནས།
 །ཉིད་དང་དབྱེར་མེད་མཛོད་ཅིག།   །ཅེས་གསོལ་བ་བཏབ་པས།

From the *hūṃ* at his heart emerges a ray of blue-black light,
like a gathering bank of clouds.
It dissolves into my heart,
causing the obscurations of my mind and orbs to be purified.
I receive the wisdom-and-primordial consciousness empowerment
of the sacred mind;
my mind is blessed to become a display of the sacred vajra mind,
and the spiritual capacity to reach the state of the dharmakāya
is planted in my mindstream.

Once more, an orb emerges, with light of five colors,
whose essential nature is my lama's sacred mind,
completely free of conceptuality.
It dissolves into my heart, making it utterly pure by clearing away
all habitual propensities for the two obscurations.

Thus, I receive the precious empowerment of the word;
I am blessed with the perfectly complete ornamental wheel
of the inexhaustible sublime qualities and sacred deeds of all the jinas,
and the spiritual capacity to make manifest the svabhāvakāya
is planted in my mindstream.

Thus you have received the four empowerments. This is the inner practice of
accomplishment, which includes taking the four empowerments. [19] Once more,
generating intense admiration and reverence, make the following supplication:

O pervasive, powerful lord of the four kāyas,
treasure of knowledge, love, and compassion:
just to remember you clears away the torment of my mind.
I pray to you from my heart, O guru of unequalled kindness.

Never to be separated even for a moment,
when you have blessed me and
taken me under your care,
let us become indivisible,
one from the other.

སྒྲུ་མ་བདེ་བ་ཆེན་པོའི་ངོ་བོར་ལྷ་བ་འོད་ལྷའི་གོང་བུ་ཚོམ་གང་བ་ཞིག་ཏུ་གྱུར་ཏེ་རང་གི་སྒྲིང་
 དབུས་སུ་བྱིམ་པས་སྒྲུ་མའི་བྱུགས་དང་རང་སེམས་དབྱེར་མེད་དུ་གྱུར་པར་བསམ་ཞིང་། སྒྲོ་
 འདས་འོད་གསལ་རིག་སྟོང་གཉེན་མའི་གཤིས་ལུགས་སྒྲུ་མ་ཚོས་སྐྱའི་རང་ཞལ་བལྟ་བའི་ངང་དུ་ཅི་
 གནས་སུ་མཉམ་པར་བཞག་སྟེ། འདི་ནི་གསང་བ་ལས་སྐྱོར་གྱི་ཚུལ་དུ་སྐྱོས་མེད་དོན་གྱི་སྒྲུ་མ་སྐྱུ་བ་
 པའོ། །རྗེས་སུ་ལས་ལྷང་བར་བཅུམ་པ་ན་སྐྱར་ཡང་སྐྱང་གྲགས་ཏེ་ག་གསུམ་སྒྲུ་མའི་གསང་བ་གསུམ་
 དུ་ལམ་གྱིས་སང་པར་བལྟས་ལ། དཔལ་ལྷན་རྩ་བའི་སྒྲུ་མ་རིན་པོ་ཆེ། །བདག་གི་སྐྱི་བོར་
 པརྒྱའི་གདན་བཞུགས་ལ། །བཀའ་རྒྱུ་ཆེན་པོའི་སྒྲོན་ས་རྗེས་བཟུང་སྟེ། །སྐྱུ་གསུང་
 བྱུགས་གྱི་དངོས་གྲུབ་སྐྱུ་ལ་དུ་། ༡༠ ། གསོལ། །དཔལ་ལྷན་སྒྲུ་མའི་རྣམ་པར་ཐར་པ་ལ།
 །སྐྱང་ཅིག་ཙམ་ཡང་ལོག་ལྷ་མི་སྐྱེ་ཞིང་། །ཅི་མཛད་ལེགས་པར་མཐོང་བའི་མོས་གུས་
 གྱིས། །སྒྲུ་མའི་བྱིན་རྒྱབས་སེམས་ལ་འཇུག་པར་ཤོག། །འདིས་མཚོན་དུས་གསུམ་
 བསགས་པའི་དགོ་བ་རྣམས། །རང་དོན་ཞི་བདེའི་དྲི་མས་མ་གོས་པར། །མཐའ་
 ཡས་སེམས་ཅན་ཚོགས་རྣམས་མ་ལུས་པ། །སྒྲུ་མེད་བྱང་རྒྱུ་ཐོབ་པའི་རྒྱ་རུ་
 བསྟོ། །ཚོ་རབས་ཀུན་ཏུ་རིགས་བདག་སྒྲུ་མའི་ཞབས། །བདེ་ཆེན་འཁོར་ལོའི་རྒྱན་དུ་
 མི་འབྲལ་བར། །མོས་གུས་ལམ་གྱིས་བྱུགས་ཡིད་གཅིག་ཏུ་འདྲེས། །དོན་གཉིས་
 ལྷན་གྱིས་འགྲུབ་པའི་བཀའ་ཤིས་སྟོལ། །

Then think that:

The lama melts into the essential nature of great bliss, becoming a ball of five-colored light, just one inch in diameter. This dissolves into the center of my heart, so that the lama's holy mind and my mind become indivisible.

Look upon your own dharmakāya face, that of the guru, the abiding nature of the indwelling clear light, empty pristine awareness, beyond the mind. Remain there in meditative equipoise for as long as you can. This is the secret way to engage in the activities, by which you accomplish the actual lama, free of elaboration.

Later, when you are about to arise from the session, look upon all appearances, sounds, and thoughts as the guru's three mysteries, awakened by means of the path.

Come, my precious root guru, shining in glory,
sit atop the lotus cushion upon my crown,
and in your great kindness take me after you;
please grant me the spiritual attainments of
your holy body, speech, and mind. [20]

May I never for an instant develop a wrong view
towards the story of my glorious guru's liberation,
and with the admiration and reverence that looks
favorably upon whatever he may do,
may the guru's blessing enter my mind.

Taking this as a symbol for all the virtue I have collected
and will ever collect throughout the past, present, and future,
and without it ever being marred by the stains of hope for a
blissful nirvāṇa just for my own benefit, I dedicate it
as a cause so that the infinite gathering of all sentient beings may,
without exception, reach unsurpassed enlightenment.

Throughout all my lifetimes, may the sacred feet of my lama,
lord of all buddha families, never be apart from the cakra of
great bliss upon my crown. Through the path of admiration and
reverence may my mind be joined as one with his holy mind,
and may there be the auspicious fortune of spontaneously
actualizing the two goals for myself and others.

ཅེས་བསྐྱོད་པ་དང་ཤིས་པ་བརྗོད་པས་མཚམས་སྐྱར་ཏེ་སྐྱོད་ལམ་ལ་འཇུག། །ཐུན་མཚམས་རྣམས་
 སུའང་བཟའ་བཏུང་གི་སྐྱེད་བདུན་ཅིའི་རང་བཞིན་དང་། གོས་ལྷ་ཇུས་གྱིན་བཟར་བསམ་ལ་སྐྱི་བོའི་སྒྲ་
 མ་ལ་འབྲུལ། ཚོགས་དྲུག་གི་སྐྱེད་བ་གང་ཤར་ཐ་མལ་གྱི་ཏྲོག་པའི་ཇེས་སུ་མི་འབྲང་བར་ལྷ་སྐྱགས་ཡེ་
 ཤེས་གྱི་རིག་མདངས་བསྐྱེད། ལུ་མོ་ཉལ་བའི་ཚོ་འོད་གསལ་ཟིན་པའི་གསོལ་བ་བཏབ་ཇེས་སྐྱི་བོའི་
 སྒྲ་མ་ཚངས་བུག་ནས་བརྒྱུད་རང་གི་སྒྲིང་པ་ལྷ་འདབ་བཞིའི་རྣམ་པར་གནས་པའི་ནང་དུ་བྱོན། དེའི་འོད་
 གྱིས་ལུས་ཀུན་གང་བ་ལ་ །༡༧། སེམས་གཏད་དེའོད་གསལ་རིག་སྟོང་ཇེན་པ་ཐིམ་ལ་མ་ལྷུག་པའི་རང་དུ་
 རྣམ་ཏྲོག་གཞན་གྱིས་བར་མ་ཚོད་པར་གཉིད་ལོག། །གལ་ཏེ་སད་ན་འཕྲོ་བྱོལ་རྒྱ་འབྲུམས་སོགས་བསམ་
 བཞིག་གི་འཕྲོ་བཅད་དེའོད་གསལ་གྱི་རང་མདངས་བསྐྱེད་པས་གཉིད་གྱི་འོད་གསལ་དང་མི་ལམ་ཟིན་
 པར་འགྱུར་ལ། སྐར་ཡང་ཐོ་རངས་ལྷང་བའི་ཚོ་སྒྲ་མ་དབུ་མའི་ལམ་བརྒྱུད་སྐྱི་བོའི་མདུན་མཁའ་དགེས་
 བཞིན་དུ་བཞུགས་པར་བསམ་པ་སོགས་སྐར་བསྐྱེད་པ་བཞིན་ཉམས་སུ་སྒྲང་། གཞན་ཡང་འཆི་བའི་
 དུས་ལ་བབས་ཚོ་འོད་གསལ་དབྱིངས་རིག་བསྐྱེས་ཏེ་མཉམ་པར་འཛོག་པ་ནི་འཕོ་བའི་མཚོག་ཡིན་ཅིང་།
 དེར་མ་ཐེབས་ཀྱང་བར་དོར་བྱེད་སོ་གསུམ་གྱི་རྣལ་འབྱོར་ཇེས་སུ་བྱན་པས་གྲོལ་བར་འགྱུར་བ་སྟེ། རྣམ་
 པ་ཀུན་ཏུ་དད་མོས་དང་དམ་ཚིག་ཤིན་ཏུ་དག་པའི་སྐྱོན་སེལ་གཉིས་བྱུང་འབྲེལ་གྱི་རྣལ་འབྱོར་གོང་ནས་
 གོང་དུ་སྐྱེལ་བ་ལ་བརྩོན་བར་བྱའོ། །དེ་ལྟར་གོང་གི་སྐྱོ་ལྷོག་རྣམ་བཞིས་མཚོན་བསམ་སྐྱོད་གི་རིམ་
 པ་རྣམས་སོ་སོ་ལ་ཉམས་སྐྱོད་བ་ཐོན་ཐོན་གྱི་བར་དུ་འབད་ཅིང་། བྱུང་པར་སྒྲ་མའི་རྣམ་འབྱོར་ནི་རྗེ་རྗེ་
 ཐེག་པའི་ལམ་གྱི་ཟབ་གནད་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པ་ཁོ་ནར་ངེས་པའི་ཕྱིར་འདི་ཉིད་དངོས་གཞིའི་ཉམས་ལེན་གྱི་
 སྐོག་ཏུ་བཟུང་སྟེ་བརྩོན་པ་དྲག་པོས་ཉམས་སུ་སྒྲངས་པ་ལས།

Thus, finish your session by reciting prayers of dedication and auspiciousness, and then enter the practices of everyday life. In between each session, then, you should offer to the guru above your crown the first portion of your food and drink, in the nature of ambrosia, and offer your clothing as garments of divine silk.

Whatever may arise as appearances to the six collections of consciousness, do not follow after ordinary conceptions, but maintain that they are the mantra of the deity and the glow of pristine awareness, primordial consciousness.

When you lie down at night, pray that you may recognize the clear light. Then the lama who resides upon your crown comes through the door of Brahma and remains inside the four-petaled lotus within your heart. Direct your mind toward his light, which fills your body completely, [21] and fall asleep within the sphere of the clear light—naked, empty, pristine awareness, which is dissolved, but not obscured by dullness—without letting any other thoughts get in the way.

Should you wake up, cut off the current of your rumination, that widespread proliferation of scattering and agitation. As you sustain the glow of the sphere of the clear light, thoughts will dissolve into the clear light of sleep and into dreams. Then, when it is again time to rise at early dawn, think that your lama passes through the central channel to the place above your head and is joyfully seated there. Practice as taught earlier.

Moreover, when it is time to die, merge your awareness with the absolute space of the clear light and remain in meditative equipoise. This is the supreme form of transference. Even if you cannot reach that far, if you can recall the three yogas for taking the transitional period as the path, you will be liberated. No matter what and in every way, through your faith and admiration, and by keeping your samayas very pure, you should strive in the yogas that unite the two collections, so that they increase more and more.

In this way, you should apply yourself to each of the steps of accumulation and purification, from the four revolutions in outlook onward, until the appropriate experiences relating to each step have fully emerged. In particular, in order to gain certainty that the uncommon, profound crucial point of the Vajrayāna path is guru yoga alone, you should hold this very practice to be the life-force of your main practice.

བསྐྱེད་རྫོགས་གཞན་གྱི་ཉམས་ལེན་ལ་སྟོས་མི་དགོས་བར་རྩ་ཡབ་བརྒྱའོད་གྱི་ཞིང་དུ་དབྱུགས་ ། ༣༡ །
 དབྱུང་སྟེ་རིག་འཛིན་བཞིའི་བཞུད་པ་མིག་འཕྲལ་ལྟ་བུས་ཀུན་བཟང་ཡེ་ཤེས་སྒྲ་མའི་ས་ལ་རེག་པར་འགྱུར་
 བ་ནི་ངེས་པའོ། །གང་ཞིག་སྲིད་པའི་མེ་འོབས་ཚ་གདུང་ལས། །རྣམ་པར་ཐར་འདོད་སློ་ལྡན་འགའ་
 མཚིས་ན། །ལམ་མཚོག་སྟོན་པའི་དབང་པོ་འདི་བསྟེན་དང་། །བྱང་ཚུབ་གྲིབ་བསིལ་སྐྱུམ་པོས་འཚོ་
 བར་འགྱུར། །ལེགས་བྱས་མཐུ་ལས་མཁའ་བྱུང་སྐྱེ་འགོ་ཀུན། །ཟབ་ཚོས་འདི་ཡི་གདུལ་བྱ་ཉིད་
 བྱུར་ནས། །བརྒྱའོད་ཞིང་མཛེས་པའི་གྲོང་བྱེད་དེ། །སྤྱིར་མི་སྟོག་པར་དགའ་བས་སྐྱུར་འཇུག་ཤོག།

If you practice it with intense enthusiasm, then without needing to rely on any other practice within the stages of generation or completion, you will find relief in the pure land of Lotus Light, in Cāmara. [22] Traveling in the mode of the four vidyādhara, which is like an optical illusion, you will touch the level of the primordial consciousness guru, Samantabhadra. This is certain.

*However many long for freedom
from ferocious heat—the fire pit of samsāra—
if they rest upon this tree of life along the supreme path
they will feel the lovely, cool shade of buddhahood.*

*By the power of a deed well done,
may living beings across space itself
become disciples of this profound Dharma,
and may they quickly enter with irreversible joy
upon the exquisite city of the land of Lotus Light.*

།ཅེས་གཏེར་གསར་ཟབ་གསང་མཁའ་འགོའི་སློང་ཐིག་གི་གློ་ཚོགས་ཕྱགས་གསུམ་སྦྱིའི་ཚོས་སྡེ་སྡོན་འགོའི་
 དག་འདོན་བྱང་འཇུག་ལམ་གྱི་ཤིང་རྟ་ཞེས་བྱ་བ་འདི་ནི། སྤར་བཀོད་པའི་བྲིགས་བསྐྱེབས་དེ་ཉིད་ཅུང་མི་
 གསལ་བར་བརྟེན་སྤར་ཡང་འདོན་སློམ་བདེ་བའི་དག་བྲིགས་འདི་ལྟར་བགྱི་བའི་འདུན་པའི་ཐོག་ །ཉེ་
 ཚར་ཀོང་ཡུལ་ལེན་རི་གསང་སྤྲུགས་ཚོས་ཚོང་ནས་སྤྲུལ་པའི་སྤྱུ་འཛིགས་མེད་ཚོས་དབྱིངས་ལོར་བུ་དོན་
 ཐམས་ཅད་གྲུབ་པའི་སྡེས་ལམ་འདིར་འཇུག་པ་དང་པོའི་ལས་ཅན་རྣམས་ལ་སྤྲོན་པ་ཆེན་པོའི་སློབ་འགྲུར་
 བར་ངེས་པས་ཅིས་ཀྱང་གྲུབ་པར་གྱིས་ཤིག་ཅེས་ཡི་གའི་ལམ་ནས་དང་བའི་གསུང་གིས་རྗེས་སུ་བསྐྱུལ་
 བར་མཛད་པ་ལ་བརྟེན་ནས། རིག་འཛིན་གྱི་ལྷ་གི་འཛིགས་བྲལ་ཡེ་ཤེས་རྗེ་རྗེས་རང་ལོ་སུམ་ཅུ་ཙ་
 བཞིར་སོན་པ་དབང་ཕྱུག་གི་ལོ་ལྷམས་སྟོད་ཉེ་བའི་ཤེར་ཕྱོགས་ཀྱི་ཚོས་བཅུ་ཉེ་བའི་འདུ་བ་བྱུང་བར་ཅན་གྱི་
 དུས་བབ་པོ་ལ། སློབ་། ༡༣༣ ། དཔོན་ཆེན་པོས་བྱིན་གྱིས་བརྒྱབས་པའི་སྤྱུབ་གནས་ཀྱི་རྒྱལ་པོ་སྤྲུག་
 ཚང་སེང་གོ་བསམ་འགྲུབ་ཀྱི་ཀེའུ་ཚང་དུ་ལེགས་པར་སྤྱར་བ་སྟེ། འདིས་ཀྱང་ཟབ་ལམ་གྱི་ཐིན་ལས་
 ཕྱོགས་མཐར་བྱུང་ཅིང་རྟག་པ་དང་འབྲེལ་ཚད་མཚོ་སྤྲོས་སྤྲོ་མའི་ཞབས་དུང་དུ་སྤྱེ་བའི་སྤྲུལ་པ་བབ་པོ་ཅན་
 དུ་གྱུར་ཅིག །སུ་དུ་མཛུ་ལོ།། །།

Thus is written the *Chariot on the Path to the Union of the Two*, a recitation of the preliminaries to the three general Dharma sections of the New Treasures on the *Profound and Secret Heart Essence of the Dākinīs*—those related to *The Lama [Gathered Together with the Peaceful and Wrathful Ones]*, *The [Explosion of Enlightened View Regarding the Profound Dharma of the] Great Perfection*, and to *The Holy Mind [Sādhana of the Secret Seal]*.

Since the written arrangement that was previously set forth was a little unclear, I had the aspiration to arrange the words once again, in a way that would be easy to recite and meditate upon. Then, recently, the Tulku Jikmé Chöying Norbu, who is of the class of those who accomplish all that is of meaning and benefit (Dön Tamché Drubpay Dé), sent me a letter from the Dharma Fortress of Secret Mantra in Lenri, Kongpo, saying, “If you can ascertain a way for beginners to enter this path, so that they can access the Great Physician, please do whatever you can to write it.” Thus he urged me with clear words, and on that basis this sprout of a vidyādhara, Jikdrel Yeshé Dorjé, wrote this when I had reached my 34th year, when the immediate auspicious circumstances had gathered, on the 10th day of the waxing moon, inclining towards wisdom, in the 25th constellation of the Ísvara Year [of the Female Fire Ox, 1937].

[23] It was composed in the cave known as Tak-tsang Sengé Samdrup (The Tiger’s Lair where the Lion’s Wishes are Fulfilled), that supreme place of practice blessed by the Great Master. By its power, moreover, may the enlightened activity of the profound path spread to the ends of space, and may those with constant connection to it have the good fortune to be born at the feet of the Lake-Born Guru.

Sarvadā Maṅgalam

The Tibetan title is: *Zab gsang mkha' 'gro'i snying thig gi sngon 'gro'i ngag 'don zung 'jug lam gyi shing rta*, in *The Collected Writings and Revelations of H. H. bDud-'jom Rin-po-che 'Jigs-bral-ye-shes-rdo-rje* (Kalimpong: Dupjung Lama, 1979-1985), Vol 13: 1–24.
Buddhist Digital Resource Center: W20869.